

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.408/2014/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Kiss Róbert Attila Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kiss Róbert Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a Menyhárt Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Menyhárt Ádám ügyvéd által képviselt alperes ellen lízingdíj tartozás megfizetése iránt a Fővárosi Törvényszéken 34.P.20.633/2013. számon folyamatban volt és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.123/2013/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg felhívásra az államnak 700.000 (hétszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nyújtott be az alperessel, valamint S G Mné-val és S I-vel (a továbbiakban: II. r. és III. r. kötelezett) szemben.

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes - fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmével megegyező tartalmú - keresetében kérte az alperes, a II. r. és a III. r. kötelezettek egyetemleges kötelezését 6.058.174 Ft és járulékainak megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a perben nem álló G Kft. és a felperes között létrejött lízingszerződés alapján a kft.-t terhelő fizetési kötelezettségekért az alperesek készfizető kezességet vállaltak. Az adós kft. felszámolás alá került. A felperes bejelentette a hitelezői igényét a felszámolási

eljárás során, azt a felszámoló visszaigazolta.

Az elsőfokú bíróság a 34.P.21.928/2011/5. számú, jogerőre emelkedett végzésével a II. r. és a III. r. kötelezettek vonatkozásában a pert megszüntette. Megállapította ugyanis, hogy a kötelezettek és az alperes nem minősülnek egységes pertársaknak. A kibocsátott fizetési meghagyás ellen kizárólag az alperes terjesztett elő ellentmondást. A kötelezettekkel szemben kibocsátott fizetési meghagyás ezért jogerőre emelkedett, az ítéleti hatállyal bír. Ugyanazon felek között, ugyanabból a ténybeli alapból származó, ugyanazon jog iránt újabb bírósági eljárásnak nincs helye.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest - a per korábbi II. r. és III. r. alpereseivel egyetemlegesen - 6.058.174 Ft és 498.045 Ft perköltség megfizetésére.

Megítélése szerint a kft. és a felperes között érvényesen létrejött keretszerződésből eredő kötelezettségek teljesítésére az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 272. § (1) bekezdésében szabályozott kezességet vállalt, amely a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján készfizető kezességvállalásnak minősül. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a II. r. és a III. r. kötelezettel történt egyetemleges kötelezés a Ptk. 334. § (2) bekezdésén alapul.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes köteles megfizetni a felperesnek 498.045 Ft perköltséget, valamint a 11066/Ü/30354/2010/2. számú fizetési meghagyás kötelezettjeivel, S G Mné-vel és S I-vel egyetemlegesen 6.058.174 Ft-ot.

Az ítélet tábla utalt arra, a Ptk. 275.§ értelmében az alperes, valamint a II. és a III. r. kötelezett kezési kötelezettsége egyetemleges. Kifejtette a fellebbezés indokaira tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 32. § (3) bekezdésében foglaltak érvényesülése érdekében helyesen járt el, amikor ítéletében az egyetemleges adósokat feltüntette. A másodfokú bíróság szükségesnek tartotta azonban pontosítani az elsőfokú ítéletnek a kötelezettek jogállására vonatkozó rendelkezését, illetve egyértelművé tenni az egyetemleges fizetési kötelezettséget.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” kérte akként, hogy a Kúria mellőzze S G Mné és S I egyetemleges 6.058.174 Ft megfizetéséről szóló marasztaló rendelkezését. Előadta, hogy a jogerős ítélet az egyetemlegesség

megállapításával, olyan személyekre nézve tartalmaz kötelezést, akik nem álltak perben. Sérti emiatt a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmh.tv.) 36. § (1) bekezdését, a Pp. 229. § (1) bekezdését, valamint a Vht. 32. § (3) bekezdését.

A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül, és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A felperes állításával szemben, a jogerős ítélet rendelkező része csak utal a jogerős fizetési meghagyás kötelezettjeire, rájuk nézve jogot, velük szemben kötelezettséget nem állapít meg. Az Fmh.tv.36. § (1) bekezdését, a Pp. 229. § (1) bekezdését ezért nem sérti. A II. r. és a III. r. kötelezettre vonatkozó jogerős fizetési meghagyás és a jogerős ítélet együttes értelmezése alapján a felperes a végrehajtási eljárást mindhárom személlyel szemben, egyetemlegesen kérheti, így helytállóan utalt a másodfokú bíróság arra, hogy a végrehajtás foganatosítását segíti a jogerős ítéletben az alperest terhelő egyetemleges fizetési kötelezettség fennállására utalás.

A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek - igazolt - költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának a Pp 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 79. § (1) bekezdése alapján határozni nem kellett. A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes az illetékefeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján köteles az államnak külön felhívásra megfizetni. A Kúria a kizárólag az egyetemleges helytállási kötelezettségre vonatkozó rendelkezést támadó, felülvizsgálati kérelem alapján a felülvizsgálati eljárási illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2015. május 12.

*Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits
András sk. előadó bíró, Dr. Vezekényi Ursula sk. bíró*